

FOAIE PAROHIALĂ

22 - 28 februarie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Începe Postul Mare

luni, 23 februarie 2026

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 25 februarie 2026; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 28 februarie 2026, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 28 februarie 2026, ora 17.50

ANUNȚ

Caritas Eparhial Oradea demarează colecta de alimente **Deschide ușa inimii tale** în perioada **1 martie – 5 aprilie 2026**, în fiecare **duminică** din Postul Mare.

Obiectivul colectei este strângerea de alimente în scopul sprijinirii copiilor și a familiilor aflate în dificultate sprijinite de asociație. De asemenea, sprijinim cu pachetele alimentare persoane singure, vârstnice - care se gospodăresc dintr-un pachet luni întregi.

Înainte de fiecare slujbă credincioșii pot lăsa la intrarea în biserică alimentele aduse de acasă.

Mulțumim tuturor celor care ne vor sprijini în desfășurarea acestei colecte: credincioși, voluntari și preoți.

Pr. Olimpiu Todorean
Președinte

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Olimpiu Todorean**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Extemporal la „Tatăl Nostru”

Evangelhia de astăzi este un fel de extemporal la „Tatăl nostru”. Noi, creștinii secolului XXI, riscăm să recităm cu o relativă ușurință și poate cu superficialitate rugăciunea pe care Isus ne-a lăsat-o. O întreagă Summa Theologica s-ar putea scrie despre această minunată rugăciune, însă, dacă ar fi să reducem la esențial, am putea sublinia câteva lucruri importante: pentru noi, ucenicii lui Cristos, Dumnezeu nu este doar o entitate superioară, ci este Tată; de aceea ne rugăm ca voia Lui să se facă în ceruri și în viața noastră. De la El așteptăm pâinea noastră, nu de la cei puternici ai lumii acesteia. Fiindcă Îl cunoaștem ca milostiv și iubitor, știm că, ori de câte ori încurcăm ițele vieții, putem să-I cerem ajutor și iertare, iar cerând-o și primind-o de la El, nu putem să nu o acordăm și noi semenilor noștri. Recunoscându-ne slabi și mici, Îi cerem să ne păzească de răul din această lume.

Acum scoateți o foaie de hârtie și, la lumina Evangheliei, vedeți cât trăiți din ceea ce buzele rostesc. Fiindcă pasajul pe care astăzi l-am ascultat este în aceeași Evanghelie și în același capitol cu rugăciunea „Tatăl nostru”. Așadar, ce contează cu adevărat pentru noi: lumea aceasta sau Împărăția cerurilor? Dacă lumea în care trăim contează mai mult, atunci, în mod logic, vom încerca să ne facem o poziție și un loc aici. Aici vom strânge comorile noastre; aici, în fața oamenilor, vom încerca să ne câștigăm respectul și prestața. Hainele noastre vor fi suficient de largi încât să epateze, mâinile noastre suficient de ridicate în timpul rugăciunii încât să iasă în evidență, fețele noastre suficient de lungi încât să se vadă că postim. Inimile noastre vor deveni atât de grele încât nicio pereche de aripi nu va fi în stare să le ridice de la pământ.

Dacă, în schimb, rugăciunea noastră va coborî de pe buze în inimă, aceasta va deveni ușoară ca o pană de înger. Vom ști că Tatăl nostru și Casa noastră nu sunt în această lume și, de aceea, bagajele noastre vor conține minimul necesar. Semenii noștri nu vor fi adversari și concurenți, fiindcă nimic din această lume nu va fi pentru noi o moștenire de împărțit. Îi vom simți, în schimb, frați și surori, singura comoară comună fiind iubirea, îndurarea și iertarea primite de la Dumnezeu. Nu știu dacă vom lua un FB, un B sau doar un „Suficient” la acest extemporal al iubirii. În mod cert însă, brațele Îndurării, mai lungi decât orice cădere a noastră, ne vor scăpa de corigență.

PF Claudiu